

ΕΤΟΣ 67ον

28 Ιουλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3452)

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ ὀρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας μᾶς παραδόθηκε ἀπὸ τὸν πρῶν δώκτη της καί μετέπειτα πρωτοκορυφαῖο Ἀπόστολό της, τὸν Παῦλο: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συχνὰ ὁ Ἀπόστολος περιστρέφεται γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὴ θεόδοτη πραγματικότητα, προσπαθώντας νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ ἀντιληφθοῦμε σωστά τὶς σωτήριες διαστάσεις της. Καταρχὴν μᾶς θυμίζει ὅτι κάθε σῶμα ἔχει πολλὰ μέλη· «ἂν τὰ πάντα ἦταν ἓνα μέλος, τότε ποῦ τὸ σῶμα;» (Α΄ Κορ. 12,19). Καί λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ σημερινὴ περικοπή τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς Ρωμαίους θὰ μᾶς δώσει ἓναν ὑπέροχο ὀρισμὸ τῶν χριστιανῶν: «Ἀλλήλων μέλη».

Μέλη Χριστοῦ

Μέσα σέ δύο λέξεις ἐκφράζει τὴν πιὸ δυνατὴ καί θερμὴ μορφή ἀνθρώπινης κοινωνικότητας: Ὁ ἓνας εἶναι μέλος τοῦ ἄλλου· καί ὅλοι μας, οἱ πολλοί, εἴμαστε ἓνα σῶμα ἐν Χριστῷ. Πρόκειται γιὰ τὴ μόνη ἀληθινὴ καί σωτήρια κοινωνικότητα, πού δέν στηρίζεται σέ συναισθηματικούς ἀητρουισμούς, ἀλλὰ στό γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς εὐδόκησε νὰ μᾶς κάνει μέλη τοῦ σώματός του. Μόνο μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο μπορούμε νὰ κατανοήσουμε τὴ διδασκαλία περὶ θείων χαρισμάτων, πού διαβάζουμε στό σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Τρία εἶναι τὰ παράθυρα, πού δίνουν τὸ ἀπαραίτητο φῶς γιὰ νὰ τὸ δοῦμε καλύτερα:

(α) Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ πηγὴ ἀλλὰ καί ὁ σκοπὸς τῶν θείων χαρισμάτων· δέν ἔχουμε νὰ κάνουμε μέ ἀνθρώπινα κατορθώματα ἀλλὰ μέ θείες δωρεές. Ἐπειδὴ δέν ὑπάρχει κανένας χώρος γιὰ ἀνθρώπινη ἔπαρση καί προβολή. Οἱ γνήσιοι χαρισματοῦχοι, ὅταν ἐνωθῶν ἀπειλητικὸ τὸν πειρασμὸ τοῦ ἐγωισμοῦ, ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ πάρει πίσω τὸ χάρισμά τους. Καί «δουλεύει» κάποιος αὐθεντικὰ τὸ χάρισμά του, ὅταν «τῷ Κυρίῳ δουλεύη». Στόχος τῆς ἄσκησης ὅλων τῶν χαρισμάτων εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας του. Ἐξάλλου στό πρόσωπο τοῦ ἄλλου μέλους, πού καρποῦται τὴ διακονία τοῦ χαρίσματος μᾶς, πρέπει νὰ βλέπουμε πάντα τὸν Χριστό. Ἐτσι, σ' Αὐτὸν «ἐπιστρέφου-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6-14)

Τά χαρίσματα στή διακονία τῆς ἀγάπης

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστύγοντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

με» τό χάρισμα πού μᾶς ἔδωσε. Μόνον ἔτσι ἀξιοποιεῖται σωστά τό χάρισμα καί καρποφορεῖ καί γιά ἑμᾶς «ἐν τριάκοντα καί ἐν ἐξήκοντα καί ἐν ἑκατόν».

Δέξου καί πρόσφερε

β) Τά χαρίσματα δίδονται κατὰ τό μέτρο τῆς δεκτικότητας τοῦ καθενός. Ὁ καθένas «αἷτιος ἐαυτῷ γίνεται τοῦ μείζον ἢ ἔλλαττον χάρισμα λαβεῖν» (Ζιγαβηνός). Ὁ ποταμός τῶν θείων χαρισμάτων, λῆει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ρέει πλοῦσια ἀλλήλα γεμίζει «ὅσον ἂν εὖρη σκεῦος πίστεως αὐτῷ προσενεχθέν». Κάποιος ἰδιόρρυθμος βασιλιάς εἶπε στοὺς ὑπηκόους του νά τοῦ φέρουν δῶρο στά γενέθλιά του λίγο νερό. Οἱ περισσότεροι τοῦ πῆγαν μικρά σκεύη καί κάποιοι ἀπαξιωτικά ἀρκέσθηκαν σέ μιά δαχτυλήθρα. Ὅταν ὁμως ὁ βασιλιάς τοὺς ἐπέστρεψε τά σκεύη τους γεμάτα λίρες, ὅλοι μακάρισαν τοὺς ἐλάχιστος «ἀφελεῖς», πού ἴδρωσαν κουβαλῶντας νερό μέ βαρέλι. Τό «νερό», πού δίνουμε ἐμεῖς στόν ἐπουράνιο Βασιλέα, εἶναι ἡ καλή μας διάθεση καί ὁ ζῆλος νά ἐργασθοῦμε φιλότιμα. Ὅλο τό «χρυσάφι» τῶν χαρισμάτων καί ἡ καρποφορία τους εἶναι τοῦ Θεοῦ. Τῇ φιλότιμῃ ἀξιοποίηση ὄλων τῶν χαρισμάτων τὴν προτρέπει μέ ἐπίταση καί ὁ Ἀπόστολος: Δέν εἶπε ἀπλῶς νά δίνετε κάτι ἀλλήλα μέ ἀφθονία· οὔτε ἀπλῶς νά προῖστασθε σέ καλὰ ἔργα ἀλλήλα μέ ζῆλο· οὔτε ἀπλῶς νά ἐλεεῖτε ἀλλήλα μέ χαρά· οὔτε ἀπλῶς νά δείχνετε ἐνδιαφέρον γιά τοὺς ἄλλους ἀλλήλα καί χωρὶς ὀκνηρία. Σέ ὅλα θέλει νά εἴμαστε ὄχι τῆς ἐλάσσονος ἀλλήλα τῆς μείζονος προσπαθείας.

γ) Ἡ ἄσκηση τῶν χαρισμάτων δέν ἔχει καμία σχέση μέ ἀτομικούς πρωταθλητισμούς. Εἶναι ἐκκλησιαστικό γεγονός· ἀποβλέπει μόνο στήν οἰκοδομὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀκόμη καί οἱ ἀναχωρητές δέν πῆγαν στήν ἔρημο, γιά νά ἐπιτύχουν ἀτομικές ἀσκητικές ἐπιδόσεις ἢ νά αὐτοβελτιωθοῦν ὡς ἄτομα· πῆγαν ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Κάθε σταγόνα ἀπό τοὺς ἀσκητικούς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα μέ τήν χάριν πού μᾶς ἐδόθηκε, ἄς τά χρησιμοποιήσωμεν, ἐάν προφτεῖαν, ἀνάλογα μέ τήν πίστιν μας, ἐάν ὑπηρεσίαν, εἰς τό ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ὁ διδάσκαλος, εἰς τήν διδασκαλίαν, ἐκεῖνος πού παρηγορεῖ, εἰς τήν παρηγορίαν, ἐκεῖνος πού δίνει κάτι, ἄς τό κάνη μέ γενναιοδωρίαν, ἐκεῖνος πού εἶναι προϊστάμενος, ἄς ἐργάζεται μέ ζῆλον, ἐκεῖνος πού ἐλεεῖ, ἄς ἐλεῇ μέ χαράν. Ἡ ἀγάπη νά εἶναι εἰλικρινής. Μισεῖτε τό κακόν καί προσκολλᾶσθε εἰς τό καλόν. Ὡς πρός τήν ἀδελφικήν ἀγάπην, νά εἴσθε γεμάτοι στοργήν ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλον· ὡς πρός τήν ἀμοιβαίαν ἐκτίμωσιν, ὁ ἕνας νά ξεπερνᾷ τόν ἄλλον· νά μή εἴσθε ὀκνηροί ὡς πρός τόν ζῆλον, νά εἴσθε κατά τό πνεῦμα θερμοί, νά ὑπηρετῆτε τόν Κύριον, νά χაίρετε διά τήν ἐλπίδα σας, νά ἔχετε ὑπομονήν εἰς τήν θλίψιν, νά ἐπιμένετε εἰς τήν προσευχήν, νά συμμετέχετε εἰς τās ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, τήν φιλοξενίαν νά ἐπιδιώκετε. Εὐλογεῖτε ἐκεῖνους πού σᾶς διώκουν, εὐλογεῖτε καί μή καταρᾶσθε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἁιμνήσεων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἰδρῶτες τους ποτίζει καί δροσίζει ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία· «τῇ προσευχῇ προσκαρτερῶν» ὁ ἐρημίτης Μέγας Ἀντώνιος «τήν οἰκουμένην ἐστήριξεν εὐχαῖς αὐτοῦ». Ὅλα ἀνεξαιρέτως τά χαρίσματα, πού μνημονεύονται στό σημερινό ἀνάγνωσμα, ἀναφέρονται στίς σχέσεις τῶν ἀδελφῶν καί καλλιηργοῦνται στή μεταξύ τους κοινωνία. Ἄκόμη καί ἡ «ἀτομική» χαρά ἀπό τήν ἐλπίδα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καθὼς καί ἡ «ἀτομική» ὑπομονή στίς θλίψεις ὄχι μόνο φωτίζουν καί στηρίζουν ὅλη τήν Ἐκκλησία, ἀλλῆ καί καλοῦν καί τοὺς ἐκτός αὐτῆς νά μποῦν καί νά γίνουν κοινωνοί τῶν δωρεῶν τῆς.

«Μείζων πάντων ἡ ἀγάπη»

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά, πῶς νά μὴν χαρακτηρίσει ὁ Χρυσόστομος «μπτέρα πάντων τῶν χαρισμάτων» τήν ἀγάπη; Ἡ κορυφαία αὐτῆ δωρεά, γιά νά μπορέσει νά «γεννήσει» καί νά ἐνισχύσει τήν ἄσκηση ὀλῶν τῶν ἁλλῶν χαρισμάτων, πρέπει, κατὰ τόν Παῦλο, νά μὴν εἶναι πηλασματικὴ ἀλλῆ «ἀνυπόκριτος». Καί σάν νά μὴν ικανοποιεῖται ὁ Ἀπόστολος ἀπὸ αὐτόν μόνο τόν χαρακτηρισμό τῆς ἀγάπης, συμπληρώνει: «Τῇ φιλαδελφίᾳ φιλόστοργοι»· δέν πρέπει νά εἶναι μόνο ἀνυπόκριτη ἡ ἀγάπη, ἀλλῆ καί γεμάτη στοργή, νά εἶναι ὄχι μόνο θερμὴ ἀλλῆ καί διάπυρη. Καί θά ὀλοκληρώσει ὁ ἀνυπέββητος ἐρμηνευτὴς τοῦ Ἀποστόλου δίνοντάς μας τὴ χρυσὴ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης: «Μὴ περιμένεις νά σοῦ δείξει πρῶτα ὁ ἄλλος τήν ἀγάπην του, ἀλλῆ ἐσύ νά τρέχεις πρῶτος νά τοῦ δείξεις τὴ δική σου· ἔτσι θά κερδίσεις καί τόν μισθὸ τῆς δικῆς του ἀγάπης».

Προφανῶς, μόνο μέ μιά τέτοια πλησμονὴ ἀγάπης μπορεῖ κάποιος νά κατορθώσει καί τήν ἀρκετὰ δυσεπίτευκτη ἀποστολικὴ προτροπή, πού βρίσκεται

28 Ἰουλίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων.
Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ἐνροποταμνοῦ.

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6-14 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. θ' 1-8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Αὐγούστου, Ζ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. θ' 27-35.

στό τέλος τῆς περικοπῆς: «εὐλόγητε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλόγητε καί μὴ καταρᾶσθε». Δέν εἶπε μόνο «μὴ μνησικακεῖτε», ἀλλὰ καί «νά εὐχεσθε γι' αὐτούς». Καί δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ἡ μόνη προτροπή τοῦ Ἀποστόλου σέ ἐπιστολή του, πού ἐπίσης ἐπαναλαμβάνεται δύο φορές στόν ἴδιο στίχο, εἶναι τό «χαίρετε» (Φιλ. 4,4). Ὑπάρχει, ἄραγε, μεγαλύτερη πηγή χαρᾶς ἀπό τό νά «προσκαρτερῆσαι» κάποιος μέ τόν Βασιλέα τῆς δόξης στήν τελευταία του προσευχή πάνω στόν Σταυρό; Ἀρχιμ. Β. Λ.

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Ὁ τόμος περιέχει τίς ἱερές ἀκολουθίες τοῦ ἑσπερινοῦ καί τοῦ ὄρθρου τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί ἀπάνθισμα τῶν ἀκολουθιῶν ὅλης τῆς περιόδου τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Ἀκόμη, τόν μικρό καί μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ – ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ, ἡ περί Θεοτόκου διδασκαλία τοῦ ἱεροῦ Δαμασκνοῦ, Λόγος στό Γενέσιο τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Α' στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Β' στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Γ' στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Καί θεολογικός σχολιασμός τους.

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΑ, Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ – ΤΡΕΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Ἡ περί Θεοτόκου διδασκαλία ἁγίου Νικολάου τοῦ Καβάσια, Λόγος στή Γέννηση, Λόγος στόν Εὐαγγελισμό, Λόγος στήν Κοίμηση. Καί θεολογικός σχολιασμός τους.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr